

[Christensen (Høng).]

lede Beskaffenhed anmeldes. Jeg vil dog bede den højtærede Justitsminister besvare eller nærmere undersøge dette Spørgsmaal, for skulde der være Tvivl, kunde der maaske til tredie Behandling stilles et Ændringsforslag, som tydeliggjorde dette Forhold. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de foreslaaede Ændringer.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan tiltræde de stillede Ændringsforslag og anbefaler dem til det høje Tings Vedtagelse.

Overfor den sidste ærede Talers Bemærkning om, at ogsaa Medkreditorerne i et Bo maatte kunne anlægge Sag, vil jeg sige, at det bør i hvert Fald være saa, og jeg skal efterkomme det ærede Medlems Ønske om inden tredie Behandling at faa undersøgt, om det er nødvendigt i Ændring Nr. 2 at indføre en Bemærkning desangaaende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 70 Stemmer, medens 12 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2 betragtedes som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§ 2
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at der vil blive Afstemninger ved senere Møder i Dag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sognefogdernes Lønning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2018; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 613).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauberg): Som det fremgaar af Betænkningen til det foreliggende Lovforslag, er Udvalget enedes om, at man i Almindelighed bliver staaende ved den nugældende Lovs Bestemmelse om en Lønning fra 80 til 400 Kr. aarlig for Sognefogder. Paa den anden Side har Udvalget dog efter de Oplysninger, det har modtaget af et Par Deputationer, og efter det fra Justitsministeriet tilsendte Materiale fundet, at det var betimeligt, at der i de enkelte Tilfælde, hvor der er et aabenbart Misforhold mellem Sognefogedens Arbejde og den nuværende Maksimalløn, er givet Amtsrådet Bemyndigelse til at forhøje Maksimallønnen indtil 800 Kr. aarlig. Den Gruppe, jeg tilhører, har fremdeles den Opfattelse, at det oprindeligt foreslaaede Beløb paa indtil 1 000 Kr. ingenlunde vilde være for meget i de Tilfælde, det drejer sig om, men under Hensyn til det ønskelige i at opnaa Enighed er vi gaaet med til Bestemmelsen om de 800 som Maksimum. For de 23 Amters Vedkommende er det oplyst, at der er i alt 2 045 Sognefogder, hvoraf de 37 har faaet en Løn fra 375 til 400 Kr. aarlig, altsaa Maksimum. Dette vil i Realiteten sige, at det kun er et meget ringe Antal, for hvem der bliver Tale om en Lønforhøjelse. Naar Lovforslaget gennemføres, ligger der selvfølgelig deri en Erkendelse af, at enkelte Sognefogder har faaet for ringe Betaling i Forhold til deres Arbejde som Sognefoged, og idet jeg haaber, at de Sognefogder, her er Tale om, fremtidig maa opnaa en mere passende Betaling for deres Arbejde, skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag og det dertil knyttede Ændringsforslag, idet jeg tilføjer, at Ændringsforslaget er tiltraadt af den højtærede Justitsminister.

Vagn Bro: Idet jeg skal henholde mig til mine Udtalelser under Sagens første Behandling, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende, af hele Udvalget stillede og af den højtærede Justitsminister tiltraadte Ændringsforslag. Det skal jo erkendes, at saaledes som Ændringsforslaget er formuleret, bliver der ikke Tale om synderlige Merudgifter til Sognefogedløn-